

Chorus

Låten stora världen larma!
Blin hos oss i dalens stugd!
Sien hy våra bröst å warma!
Sien her våra år vår bygd!
Sien enkelt
wänligt
Och lita tal

är åter
en lyf
inom den!

973
Wi

Boiskarne och

Melodi: Kom Sköna till

Så

En Sång af Bond

Did deras älskade Herrstaps återkom
Huswudstaden.

Andra Upplagan:

W. A. B. G.,
Groth och Petre 1807

Exemplaret kostar 1 skilling N: g: smynt.

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbinding
Damaged text

tiden,
år:

håra,
svann:
låra,
fann.

löjet
in i min blod:
odde nöjet;
sta war god:
ste glad och yster,
et min hulda bror;
a war min syster,
ma war min mor.

ans de fria fällten,
g mått så mången gång;
Der ofta jag war hjelten
i lekar och i språng:
De tusend glada språttan,
I sommarns friska wind,
Med fjärlarne i hasten,
Och purpurn på min kind.

At falskheten och swelen,
Jag wiste icke än;
I hwar kamrat i leken,
Jag fann en trogen Wän.
De långa lömska kistwen,
Dem kände iutet wi;
Då driflen war giswen,
War wreden och förbi-

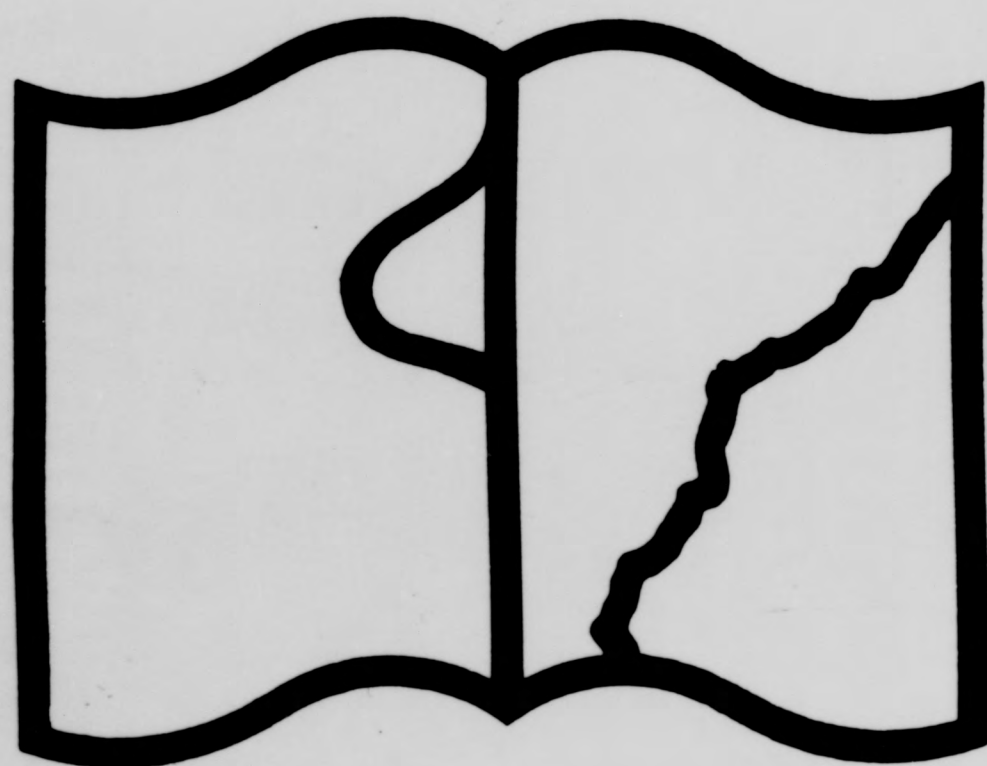
Ej stillnad till personer,
Jag såg i nöjets dar,
Bondpojkar och Baroner,
Allisför mig lika war:
I glädjen och i yran,
Den af oss rasta barn,
Som gaf den längsta lyran,
War den förnämsta karn.

Ej sanning af oss döljdes,
Uti förtjenst och fel;
Owäldigheten följdes,
Wid minsta kagelspel:
Den trasigaste ungen,
Wan priset wid wår dom,
Då han slog riktigt kungen,
Och grefwen lasta bom.

Hur hördes ej wår flagan,
Wårt spåda hjerta led,

21

210

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning
Damaged text

Wid bannorne och agan,
Som någon lefbror led:
Hur glad att få tillbaka,
Den glädjen rifet flöt,
Min enda pepparkaka,
Jag med den sorgsna bröt.

Men mind ungdoms wänner!
Hur tiden ändrat sig;
Jag er ej mera kanner,
I kännen icke mig.
De äro män i staten.
De fördna pojkarne;
De litwas nu om maten,
Och sloß om tillarne.

Med förti år på nacken,
De streta i besvär,
Tungt i den branta backen,
Der lyckans tempel är;
Hwad ger då denna terna,
Så sökt i alla land?
Kallt hjerter under stjernan,
Gul hy och gröna band.

Flickorna

Änn glättiga och unga,
I insterligt förbund,
Kom Flickor låt oss sjunga
Och fröjdas än en stund!
Änn oskulden och wären
Med purpur strör vår kind,
Och ger de mörka håren
Till lek åt wästans wind.

Men snart den fulna Hösten
Og der i förwäg står,
Och rystar denna röstien,
Och blekar dessa hår:
Då Härjarn mirtenkronan
Från Flickan listigt stjal,
Som sjunger wed Matronan:
Du snöda Werld farwål!

Men innan denna tiden
Vår liflighet förtar,
I Oskulden och tiden
Förlängom glädjens dar.
Det är för sött på bygden
Att dansa om ibland:
En känslan der och dygden
Få följas hand i hand.

Sång

Stor sak i Högwets Salar,
 Och konst och tvång och flård!
 Ut landets fria dalar
 War glädjen blodt bestård:
 En der är godt och roligt
 Och enkelt sant och rent
 Och vänligt och förtroligt
 Och lika tal och ment.

En är den andras Syster,
 Och goßen är wår bror
 Fast han är litet yster,
 Han menar wål, jag tror.
 Han ber en kyss alena:
 Gif honom den! . . . se så
 Wi äre lika rena
 Och goda wi ändå.

En lyder jag naturen,
 Är enkel fri och öm,
 Till mig är glädjen buren
 I lifwets morgondröm;
 Till mig då jag ock wakenar
 Utur min sälla blund
 Jag ångrar ej och saknar
 En menlids flygtad stund.

Sång af bondebarn

wid deras älskade Herrsaps återkomst från
 Gufwudstaden.

D! wälkommen hem i frid!
 Wi, ej mera kunna sjunga
 An wälkomna! — men
 Sitter hjertat på wår t

Chorus

Wi, enfaldige och unga,
 Ha ej lärt att sjunga gränt:
 Men wårt hierta för
 Och des språk är i

Hwad wi längtat ef
 Kan Ers Nader knap
 Och hwad fröjd Ni nu ock ger!
 En ni är så hiertans goda.

Chorus

Ät, så nådiga, så goda
 Och er sielfwa lika än
 Bör Ers nader wißt förmoda
 Att wi älska Er igen.

Ät, så vänlige i tal!
 Ät, så mona om den arma!
 Blin nu qwar uti wår dal!
 Sen hur våra bröst ä warma!

Chorus

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning
 Damaged text